

говори и рече му: Ей, Господи, но и псета-та отдолу подь тръπεζь-тъ ядѣтъ оть
 29 трошицы-тъ на дѣца-та. И рече и: За
 тѣзи рѣчь, иди; бѣсь-тъ излѣзе изь дѣ-
 30 щерѣхъ ти. И като отиде у дома си, на-
 мѣри че бѣсь-тъ бѣ излѣзълъ, и дѣщери
 и легла на постележ-тъхъ.
 31 И пакъ като излѣзе изь прѣдѣлы-тъ
 Тирскы и Сидонскы, доиде къмъ море-то
 Галилейско, между прѣдѣлы-тъ Декапол-
 32 скы. И довоздадъ му едного глухъ и
 33 гѣгнивъ, и молятъ му ся да възложи рѣ-
 кж на него. И като го зѣ на странѣхъ оть
 народѣ-тъ, вложи прѣсѣты-тъ си въ уши-
 34 му; и като плонжъ, похванжъ го по языкъ-
 тъ. И погледнжъ на небо-то, въздѣхнжъ, и
 35 казува му: Еффѣаѣ, сирѣчь, Отвори ся.
 И тозь часть ся отвори хъ уши-тъ му; и
 36 разврза ся върка-та на языкъ-тъ му, и
 говорѣше чисто. И зарѣча имъ да не ка-
 жѣтъ *това* никому; но колкото имъ той
 зарѣчаваше, толкозъ повече тѣ проповѣду-
 37 вахъ; и удивавахъ ся твърдѣ много, и
 думахъ: Веичко добрѣ прави; и глухы-тъ
 прави да чуѣтъ, и нѣмы-тъ да говорятъ.

ГЛАВА 8.

1 Прѣзъ онѣзи дни, понеже бѣше прѣмно-
 го народъ, и нѣмахъ що да ядѣтъ, при-
 2 зва Иисусъ ученицы-тъ си, и казува имъ:
 3 Жаль ми е за народѣ-тъ, защото три дни
 вече стоятъ при мене, и нѣматъ що да
 4 ядѣтъ; и ако ги распуснжъ гладны по до-
 мове-тъ имъ ще прѣмалибѣтъ по пѣтъ-тъ;
 5 защото нѣкои оть тѣхъ еж дошли оть да-
 6 лѣчь. И отговорихъ му ученицы-тъ; Отъ
 дѣ ще може да ги насыти нѣкой съ хлѣбъ
 7 тука въ пустынь-тъхъ? И попыта ги:
 8 Колко хлѣба имате? А тѣ рекохъ: Седмъ.
 9 И повелъ на народѣ-тъ да насѣдѣтъ на
 земѣхъ-тъхъ; и като зѣ седмъ-тъ хлѣба бла-
 годари, и прѣломи, и даване на учени-
 10 цы-тъ си да сложатъ, и сложихъ прѣдъ
 11 народѣ-тъ. Имахъ и малко рыбичкы; и
 12 благослови, и рече да сложатъ и тѣхъ;
 13 И ядохъ и насытихъ ся, и дигнѣхъ о-
 14 статкы оть укрупы, седмъ кошницы. А
 онѣзи които ядохъ бѣхъ до четири ты-
 сящы; и распуснжъ ги.
 15 И тукаси влѣзе въ ладѣжъ-тъхъ съ учени-
 цы-тъ си, и доиде въ Далмануѣан-
 16 сь-тъ страны, И излѣзохъ Фарисей-тъ,
 и начнѣхъ да му правятъ питаня, и
 17 като го искушавахъ, ищѣхъ оть него
 18 знаменіе оть небо-то. А той въздѣхнжъ
 оть сѣрдце и рече: Защо тойзи родъ ище

знаменіе? Истинжъ ви казувамъ: Нѣма да
 13 ся даде на тойзи родъ знаменіе. И остави
 ги, и влѣзе пакъ въ ладѣжъ-тъхъ, и ми хъ
 отвѣдъ.
 14 Но зарѣчавихъ ученицы-тъ да земжтъ
 хлѣбъ, и нѣмахъ съебъ себе си въ ладѣжъ-
 15 тѣхъ освѣнъ единъ хлѣбъ. И зарѣча имъ
 и каза: Гледайте, пазѣте ся оть квасъ-тъ
 Фарисейскы и отъ квасъ-тъ Иродовъ.
 16 И размышлявахъ помежду си и думахъ:
 17 *Това е* зашто хлѣбове нѣмамы. А Иисусъ
 разумъ, и рече имъ: Защо размышля-
 вате че хлѣбове нѣмате? Не разбирате
 18 ли нито разумѣвате? Оче ли имате сѣрд-
 це-то си окаменено? Очи имате и не ви-
 дите ли? и уши имате и не чуєте ли?
 19 и не помните ли? Когато прѣломихъ
 пѣть-тъ хлѣба на пѣть-тъ тысячы, колко
 кошове пѣлны съ укрупы дигнѣхте? Ка-
 20 зувать му: Дванадесетъ. И когато седмъ-
 21 тѣ на четири-тъ тысячы, колко кошницы
 пѣлны съ укрупы дигнѣхте? А тѣ реко-
 хъ: Седмъ. И казуваше имъ: Какъ не
 разумѣвате?
 22 И идѣва въ Вилсаиджъ: и довоздадъ му
 едного слѣпъ и примолуваъ му ся да
 23 ся прикосне до него. И хванжъ слѣпый-тъ
 за рѣкж, та го изведе вѣнъ оть село-то,
 и като плонжъ на очи-тъ му, възложи
 24 на него рѣцѣ, и пыташе го, види ли нѣщо,
 25 И той прогледа и казуваше: Виждамъ
 человекы-тъ, като че виждамъ дървета
 26 да ходятъ. Послѣ пакъ възложи рѣцѣ-тъ
 си на очи-тъ му, и направи го да прогледа;
 и възстанови ся *зрѣнѣ-то* му, и видѣ веич-
 27 кы-тъ чисто. И испрати го въ домъ-тъ му,
 и казуваше: Нито въ село-то да влѣзешъ,
 28 нито нѣкому въ село-то да кажешъ *това*.
 29 И излѣзе Иисусъ и ученицы-тъ му по
 села-та на Кесаріѣхъ Филипповъ, и изь
 30 пѣтъ-тъ пыташе ученицы-тъ си, и казу-
 ваше имъ: Кого мя казуватъ человекы-
 31 тѣ че съмъ. А тѣ отговорихъ: Иоаннъ
 Крѣститель; други пакъ Илія; а други
 32 единъ оть пророцы-тъ. И той имъ казува:
 Но вы кого мя казувате че съмъ? И от-
 33 говори Петръ и рече му: Ты си Хри-
 стосъ. И зарѣпти имъ да не казуватъ
 никому за него.
 34 И начнжъ да ги учи *това*, че Сынъ
 человекскы трѣбва много да пострада,
 и да бѣде отхвърленъ оть старѣйшины-тъ
 и первосвященницы-тъ и книжници-тъ, и
 35 убитъ да бѣде, и слѣдъ три дни да въз-
 крѣсне. И говорѣше слово-то явно. А Петръ
 36 го зѣ на странѣхъ, и начнжъ да му за-
 37 рѣчава. А той като ся обърихъ и видѣ уче-

а Мат. 15; 29.
 б Мат. 9; 32. Лук. 11; 14.
 в Гл. 8; 23. Иоан. 9; 6.
 г Гл. 6; 41. Иоан. 11; 41. 17; 1.
 д Иоан. 11; 33; 38.
 е Ис. 35; 5. Мат. 11; 5.
 ж Гл. 5; 43.

а Мат. 15; 32.
 б Мат. 15; 34. Гл. 6; 38.
 в Мат. 14; 19. Гл. 6; 41.
 г Мат. 15; 39.
 д Мат. 12; 38. 16; 1. Иоан.
 6; 30.
 е Мат. 16; 5.
 ж Мат. 16; 6. Лук. 12; 1.

а Мат. 16; 7.
 б Гл. 6; 52.
 в Мат. 14; 20. Гл. 6; 43. Лук.
 9; 17. Иоан. 6; 13.
 г Мат. 15; 37. Ст. 8.
 д Гл. 6; 52. Ст. 17.
 е Гл. 7; 33.
 ж Мат. 8; 4. Гл. 5; 43.

а Мат. 16; 13. Лук. 9; 18.
 б Мат. 14; 2.
 в Мат. 16; 16. Иоан. 6; 69.
 г 11; 27.
 д Мат. 16; 20.
 е Мат. 16; 21. 17; 22. Лук.
 9; 22.